Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН РЕКТОРАТУ, ПАРТКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, МІСЦЕВКОМУ ТА ПРОФКОМУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО.

№ 27 (495) | Середа, 9 вересня 1970 року. | Ціна 1 коп. Рік видання 15-й.

ПОСВЯЧЕННЯ В СТУДЕНТИ

Світлою радістю сповнені серця кожного з юнаків і дівчат, які заповнили актовий зал інституту. Зібралися ті, хто своїми знаннями завоював право стати студентом нашого столичного педвузу. Всіх їх, що з'їхалися з різних кінців України, об'єднує одне прагнення — оволодіти професією педагога. І одна радість іскриться з очей — вони стали студентами!

Право бути студентом завойовано. Але пам'ятай, першокурснику, що вступні екзамени — це лише перший бар'єр, який вдалося тобі подолати на шляху до здійснення своєї мети. Попереду — роки навчання, і ще багато доведеться попрацювати, щоб мати право переступити поріг школи як учитель.

Повільно пливуть між рядами прапори інституту та комсомольської організації. Їх несуть через зал кращі з кращих: відмінники навчання, комсомольські активісти.

Ректор інституту проф. О. К. Романовський знайомить першокурсників з професорсько-викладацьким складом інституту, розповідає про багатогранне життя інституту, який святкуватиме незабаром своє п'ятидесятиріччя, вітає першокурсників з посвяченням в студенти.

Схвильовано звучать слова провідних викладачів інституту, звернені до першокурсників. Майстри педагогічної справи проф. Д. Ф. Ніколенко, заслужений учитель республіки Г. В. Семенцова дають молодому поповненню товариські поради. І не в одного юнака, не в одної дівчини, що за покликом серця присвятили себе благородній роботі вчителя, виникло бажання бути схожими на кращих педагогів — своїх наставників.

Від імені випускників студент фізико-математичного ф-ту Геннадій Грищенко вручає першокурсникам символічний ключ від «храму науки».

Першокурсники клянуться з гордістю нести прапор рідного вузу, множити славні традиції колективу горьківців.

Після урочистого церемоніалу всі присутні у залі мали щасливу нагоду познайомитись з неповторним мистецтвом польських друзів, які завітали на свято і дали чудовий концерт. З цікавою концертною програмою виступили також студенти музично-педагогічного факультету.

Закінчилось свято. Гостями зайшли на нього першокурсники, а вийшли повноправними членами великої студентської сім'ї.

Г. НАУМЕНКО,
заступник секретаря комітету комсомолу інституту.

КЛЯТВА ПЕРШОКУРСНИКІВ

Я, першокурсник Київського державного педагогічного інституту імені Горького, в знаменний для мене день посвячення в студенти — перед лицем своїх товаришів, перед викладачами урочисто клянусь:

Завжди бути гідним високого звання радянського студента, помножувати традиції і славу нашого інституту.

КЛЯНУСЬ!

Глибоко оволодівати теоретичними знаннями, практичними навичками, необхідними для роботи радянському вчителеві.

КЛЯНУСЬ!

Завжди бути гідним високого звання вихователя підростаючого покоління, людиною, безмежно відданою Партії, народу, Батьківщині, справі комунізму.

КЛЯНУСЬ!

Якщо я порушу цю клятву, нехай зневажають мене мої товариші та весь колектив інституту.

НА ЗНАК НЕПОРУШНОСТІ ЦІЄЇ КЛЯТВИ Я ПЕРЕД ОПОВИТИМ СЛАВОЮ ПРАПОРОМ

КЛЯНУСЬ!
КЛЯНУСЬ!
КЛЯНУСЬ!

50 років КДПІ

ЛЮДИ НАШОГО ВУЗУ

ФІЗИК

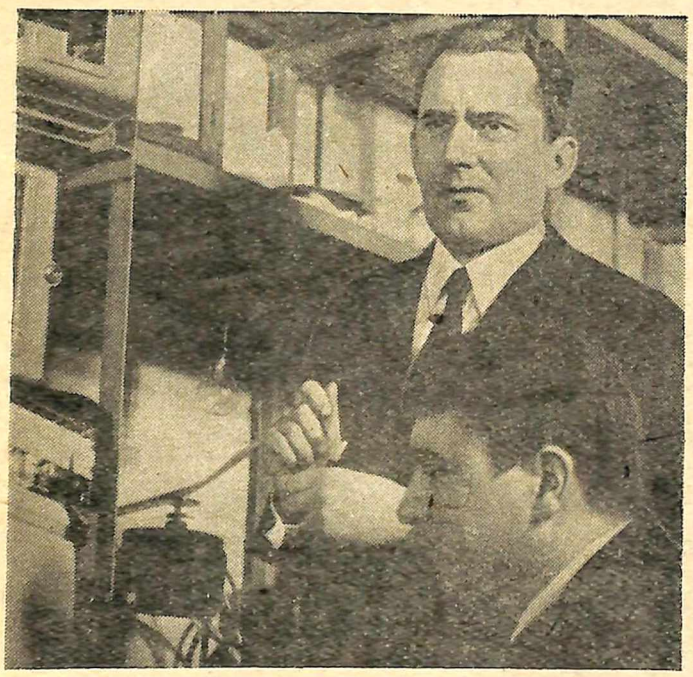

Як науковець Віктор Павлович Дущенко один з «найпродуктивніших» у нас викладачів: на його рахунку 120 друкованих наукових робіт. І тому перш за все хочеться сказати про нього як про вченого.

Два роки тому доц. В. Дущенко очолив кафедру фізики нашого інституту. За цей час під його керівництвом була значно розширена тематика досліджень, одержані важливі результати, що мають велике значення для народного господарства країни. Досвідчений фізик плідно працює з науковою молоддю. У нього багато аспірантів. П'ять з них вже успішно захистили кандидатські дисертації, інші завершують роботу над темами. Та й сам Віктор Павлович у невпинному зростанні, підготував до захисту докторську дисертацію. Об'єкт його дослідження — теплофізика.

НА ФОТО: завідуючий кафедрою фізики доц. **В. ДУЩЕНКО** і аспірант **В. ЛЕВАНДОВСЬКИЙ** проводять дослідження в лабораторії.

Фото **Ю. Порфиренка.**

АКТИВІСТ

Спочатку він був старостою групи, потім членом комсомольського бюро курсу. Минуло небагато часу, і юнак очолив комсомольську організацію дефектологічного факультету. Ви здогадалися, певне, про кого йде мова: Валентин Степанець... Комсомольський активіст, відмінник навчання, Ленінський стипендіат. Не мислить юнак життя без комсомольської діяльності. І коли запитуєш його: «Що дає тобі комсомольська робота?», він відповідає:

— Найперше і найголовніше: утвердження в правах громадянина, активного будівника комуністичного суспільства...

І це не просто красиві загальновживані слова. Для Валентина це одна із складових його зростання як педагога-громадянина. Ось тут, в інституті, за студентською лавою, він освоює педагогічні науки. Юнак не помилився, що обрав собі благородну і почесну, але й нелегку роботу вчителя-дефектолога. Він любить дітей, і, безумовно, ще залишить свій добрий слід на ниві освіти.

А сьогодні... Сьогодні його хвилює все: як ідуть справи у комсомольців, яка успішність на факультеті, чи все гаразд у своїй групі. Цього неспокійного вдачею хлопця вабить і науково-студентська робота, і заняття спортом, і театр. І всюди він встигає. Цьому допомагає його комсомольське горіння.

В. САКУН,
наш кор.

Щоденник комсомольського життя

Слово у філологів тверде

Вже на третій день навчання всі студенти філологічного факультету зібралися на свої перші в новому навчальному році комсомольські збори. Настрій у всіх піднесений, збуджений. Влітку формально всі були «відірвані» від своєї комсомольської організації, але практично студенти не припиняли своєї діяльності скрізь, де б не довелося їм знаходитись, — в різних куточках нашої неосяжної Батьківщини. Рідна Київщина, Крим, цілина, Сибір — все це маршрути канікул студентів-філологів. Тож, кожному хотілося розповісти про свої справи, послухати розповіді своїх товаришів. Але найголовніше заради чого зібралися — повести ділову розмову про навчання, розставити нові орієнтири в подальшій комсомольській роботі.

— Новий навчальний рік проходитиме під девізом «Ми справі партії і Леніна вірні», — говорить секретар комсомольської організації факультету Володимир Веберов. — Це ставить високі вимоги перед студентською молоддю. Ми повинні прикласти всі сили, щоб гідно зустріти XXIV з'їзд КПРС.

З доповіддю про підсумки минулого навчального року виступив декан факультету проф. Г. М. Удовиченко. Він відмітив у своїй доповіді, що колектив факультету досяг значних успіхів у навчальному процесі, комсомольському житті та інших аспектах діяльності.

Якщо в зимову екзаменаційну сесію процент успішності складав 95,7, то у весняну екзаменаційну сесію, хоч вона була значно складнішою, він піднявся до 99,3 процента. Зараз на факультеті 98 відмінників — золотий фонд факультету.

Порадували нас і випускники, які склали державні екзамени на «добре» і «відмінно». 13 з них одержали дипломи з відзнакою.

Флагманом у навчанні на сьогоднішній день є 42 група українського відділу, яка склала весняну екзаменаційну сесію без задовільних оцінок і в якій нараховується 11 відмінників навчання. Відрадно й те, що за флагманом йде велика «ескадра». Це 22 та 21 групи українського відділу, 42 група російського відділу та інші студентські колективи.

Г. М. Удовиченко звернув увагу на діяльність академради, яку очолює Зоя Пивовар. На факультеті, як підкреслив доповідач, академрада повинна виконувати роль студентського деканату. Найближчим часом потрібно розгорнути діяльність НСТ, створити лекторську групу.

В обговоренні доповіді взяли участь Пивовар Зоя, Рагозіна Надія. Секретар комітету комсомолу інституту Михайло Левченко закликав комсомольців у всеозброєнні зустріти ленінський урок.

Комсомольці 42-ї групи українського відділу виступили із закликом до всіх студентів факультету: «Зустрінемо XXIV з'їзд КПРС без жодної «трійки». Комсомольські збори підтримали ініціативу кращої групи факультету.

У рішенні зборів записано: «Розпочинаючи перший етап ленінського заліку і йдучи назустріч знаменній події в житті нашого народу — XXIV з'їзду КПРС, комсомол факультету буде домогатися нових успіхів у навчанні та ідейно-виховній роботі».

І немає сумніву, що свою високу комсомольську обіцянку філологи виконають з честю. Слово у філологів тверде.

Надія РАГОЗІНА,
Віктор ОЛІЙНИК,
студенти філологічного факультету.

ВАША ГАЗЕТА

Шановні друзі! Закінчилися канікули і ви знову сіли за студентські лави, щоб оволодіти професією педагога. Щосереди приходить у вашу групу газета «За педагогічні кадри». Редколегія газети намагається якнайповніше відображати життя студентського колективу. Але виконувати свою функцію газета може лише за вашою активною допомогою.

Звертаємося до вас з проханням надсилати до редакції матеріали з життя свого колективу. Спільними зусиллями зробимо свою газету цікавою. Пишіть нам.

РЕДКОЛЕГІЯ.

Поради першокурсникам

Вчитися самостійно працювати у В. І. Леніна

Одне з найважливіших завдань, яке поставив В. І. Ленін перед молоддю — оволодівати науковими знаннями. Без глибоких міцних знань не можна стати справжнім комуністом. Основне місце в оволодінні знаннями Володимир Ілліч відводив самостійній роботі.

Ще з юнацьких років він відзначався великим прагненням до знань, умінням працювати наполегливо, систематично, за певним планом. Так, уже в шкільні роки Володимир Ульянов любив багато читати. Будучи гімназистом, він встиг прочитати все цінне з революційно-демократичної публіцистики, що було надруковано в Росії.

У спогадах про шкільні роки Ілліча його брат Д. І. Ульянов пише, що Володимир завжди старанно готувався до занять, вчасно і якісно виконував шкільні завдання. Наприклад, коли давалося додому завдання написати твір, він зразу ж після оголошення теми приступав до його виконання. Складав на аркуші паперу план твору з вступом і висновками. Потім брав аркуші паперу, згинав навпіл вздовж і на полях зліва накреслював чернетку, проставляючи цифри, літери згідно складеного плану. Полоси справа залишались чистими. Сюди він вносив доповнення, пояснення, поправки, а також вказівки на літературу: дивись там-то, сторінка така-то.

Поступово, день за днем праві полоси листа попереднього чорновика заповнювались цілим рядом поміток, поправок, посилок тощо. Потім незадовго до строку подачі твору, він писав весь твір начорно, справляючись з своїми помітками в різних книгах, які були приготовлені заздалегідь. *Після цього залишалось тільки взяти чистий зошит і переписати начисто готовий твір.* Цей факт є дуже повчальним і для нашої учнівської та студентської молоді.

Навчаючись у Казанському університеті, В. І. Ленін починає вести революційну роботу серед студентів. Його переслідують царські шпигуни і добиваються відчислення з університету. Але молодий Ленін не складає зброї. Він наполегливо працює над самоосвітою, продовжує вести революційну роботу в Самарі. Він самостійно вивчає університетський курс за юридичний факультет, добивається дозволу на складання екзамену за університет екстерном. І за короткий час, майже за один рік, Володимир Ульянов успішно опановує 4-х річний університетський курс, успішно складає екзамени. З 33-х осіб, що складали екзамени, один лише він одержав диплом першого ступеня.

Вражає працьовитість В. І. Леніна під час заслання. За 3 роки перебування в засланні він написав понад 30 дуже важливих праць.

«Він переглядав гори матеріалу, — пише Н. К. Крупська, — читав (як і писав) надзвичайно швидко, але те, що хотів запам'ятати, виписував собі в зошит... Якщо книга належала йому, то він обмежувався підкреслюванням, помітками на полях, а на обкладинці виписував сторінку, підкреслюючи її однією або кількома рисками, дивлячись на важливість відміченого місця. Перечитував він і свої статті, робив і на них помітки, і те, що навело на яку-небудь думку, теж підкреслював і сторінку помічав на обкладинці. Так організовував Ілліч свою пам'ять». Ці слова ще раз підтверджують характерні риси Володимира Ілліча: вимогливість до себе, прагнення вивчити питання в деталях.

Конспектування опрацьованої літератури у В. І. Леніна було своєрідним. Так, Крупська пише: «Якось переглядаючи мою брошуру «Організація самоосвіти», він сказав, що я неправа, коли говорю, що треба записувати саме необхідне, — у нього інший досвід». Цей досвід Леніна в конспектуванні опрацьованої літератури полягає в тому, що він виписував не лише ті факти, які йому потрібні зараз, а й ті, які будуть потрібні для дальшої роботи. Ці факти він систематизував, співставляв з іншими. При нагромадженні нових фактів, він знову повертався до них, розглядав їх у зв'язку з новими фактами, робив при цьому висновки і узагальнення.

Працюючи над книгою, В. І. Ленін вивчав не тільки данну книгу, а й ті джерела, на які спирається автор книги. Він критично підходив до наведених автором фактів і висновків і завжди підкреслював, що книги пишуть люди, які захищають інтереси того чи іншого класу. Самостійно перевіряти факти, цифри, вивчати першоджерела — було невід'ємною рисою в роботі В. І. Леніна протягом всієї його революційної діяльності.

У спогадах про невтомну розумову працю вождя його сестра Марія Іллінічна пише: «Він все життя вчився, вивчив великих мислителів і живе життя, теорію і практику, факти і цифри», «вражала наполегливість і акуратність, з якою Володимир Ілліч робив ту справу, за яку він брався. Це уміння працювати, ця наполегливість зберігались у нього все життя».

В. І. Ленін завджди сміявся з тих, хто боявся труднощів. «Трудне не є неможливе», — говорив завжди він.

Виступаючи на III з'їзді РКСМ, В. І. Ленін закликав молодь вчитись комунізму, а це значить: «...взяти собі всю суму людських знань, і взяти так, щоб комунізм не був би у вас чимсь таким, що заучено, а був би тим, що вами самими продумане, був би тими висновками, які є неминучими, з точки зору сучасної освіти».

Це заповідь нашій молоді, яка має бути законом життя.

О. ТАТЕНКО,
доцент кафедри педагогіки.

В минулому навчальному році в інституті і в гуртожитках було обладнано 4 читальних зали з вільним доступом до літератури. З них: один зал в головному навчальному корпусі на 157 місць, другий — на дефектологічному факультеті на 56 місць і два в гуртожитках (на 86 місць). Створення читальних залів з вільним доступом до літератури сприяє поліпшенню самостійної роботи студентів. Уже в цьому навчальному році передбачено створення сцеціалізованих читальних залів на філологічному та фізико-математичному факультетах.

НА ФОТО: **студенти знайомляться з виставкою книг на ленінську тематику, яку підготували працівники інститутської бібліотеки.** Фото **В. Тимошенка.**

У нашій «Берізці»

У дрімотливу ранкову тишу квапливо «втручаються» мелодійні звуки дзвінка. І слідом за ними по всьому табору вже розкочується «Пісенька велосипедиста» — позивні нашої «Берізки». Розпочинається новий день.

Від крайнього будиночка до самісінької води — 95 кроків (рахував сам). Цієї відстані вповні вистачає, щоб струсити з себе залишки сну, підбадьоритись цілющим дніпровим повітрям.

С. Леваківська, Т. Лемешко, О. Бєлозьоров, а то й сам начальник табору М. Левченко ведуть відпочиваючих на берег Київського моря — зарядка!

Після зарядки — мерщій до кухні. У шеф-кухаря Ф. Єременка вже все готове для смачного сніданку. Поснідали, а тепер турбота про «їжу».. духовну. Рада табору намічає, що, як і де буде проведено протягом дня.

Цікавий кінофільм, зустріч КВК, передача по телебаченню, концерт художньої самодіяльності друзів з КДУ і військового училища, лекція на міжнародні теми, день Нептуна, випуск стінгазети «Берізка» та сатиричного «Восьминога», чергова зустріч збірних команд з волейбола, футбола, греблі, настільного тенісу, плавання тощо — відпочиваючим нудьгувати не доводилось. Кожен день був насичений цікавими змістовними заходами, ініціаторами яких часто були самі відпочиваючі.

За дві зміни роботи табору у ньому відпочило понад 300 студентів нашого та інших інститутів. Побували в «Берізці» студенти з Москви, Ленінграда, Челябінська, Бухари. Завітали до нас і друзі із братньої Чехословаччини — студенти педінституту з міста Нітри. Зараз, коли прапор «Берізки» спущено до наступного літа, нам приємно відзначити, що популярність інститутського табору з року в рік зростає. Побудований працьовитими руками студентів, він розростається, кращає, приваблює до себе чудовим своїм місцезнаходженням все нових і нових шанувальників спорту та змістовного веселого відпочинку.

Сергій ЛЕВІЩЕНКО,
заступник начальника табору по політичній роботі.

* * *

Цього літа я відпочивав в нашій «Берізці». Сказати про це одним словом? — Хороше, незабутньо, захоплююче! Хочу висловити подяку, і гадаю, до мене приєднаються мої товариші, насамперед начальнику табору Михайлові Левченку, «замполіту» Сергієві Левіщенку. Вони завжди піднімали у нас бадьорий настрій, керували організацією численних заходів. Їх ми бачили і з лопатою в руках під час трудової години, і на волейбольному майданчику, і на футбольному полі — скрізь ми відчували плече старших товаришів, «заряджались» невичерпною їхньою енергією.

Хочеться подякувати також профкому, ректорату, парткому інституту, викладачам кафедри фізвиховання, комендантові табору М. Крючкову — всім, хто подбав про те, щоб створити чудові умови для оздоровлення і відпочинку студентської молоді.

Петро МЕДВІДЬ,
студент дефектологічного факультету.

Через кілька місяців ми відзначатимемо 100-річчя з дня народження Лесі Українки.

Знімок знайомить вас з скульптурним постаментом славній поетесі у Піонерському парку міста Києва.

Фото **В. Тимошенка.**

Цінна і повчальна книга

Кожного року Радянська Армія одержує нове гідне поповнення — вихованців нашої школи. Перед школою стоїть відповідальне завдання — підготовка всебічно розвинених людей, полум'яних патріотів Соціалістичної Вітчизни, готових до збройного захисту її священних кордонів, мирної творчої праці.

Тому дослідження ефективних методів, пропаганда і поширення передового педагогічного досвіду військово-патріотичного виховання школярів набувають першочергового значення.

Нова праця Героя Радянського Союзу, кандидата історичних наук Тимофія Максимовича Шашла «Військово-патріотичне виховання шкільної молоді» і присвячена цій благородній справі.

У книзі узагальнено кращий досвід передових шкіл і вчителів нашої республіки у здійсненні військово-патріотичного виховання в процесі вивчення основ наук і в позакласній роботі.

На конкретному матеріалі автор захоплено розповідає про виховання молоді на героїчних революційних і бойових традиціях нашого народу. Відзначається, що виховання патріотичних почуттів у дітей слід починати з першого класу і поступово удосконалювати та урізноманітнювати систему виховання протягом всього часу навчання в школі.

Т. М. Шашло детально і цікаво розповідає про роботу червоних слідопитів по вивченню бойового шляху і героїчних подвигів радянських людей у роки Великої Вітчизняної війни, про створення кімнат бойової Слави, походи по місцях боїв, зустрічі з ветеранами війни, використання творів літератури, живопису, кіно, шефську роботу з воїнами Радянської Армії, про яскраві шкільні свята і хвилюючі традиції.

Читач дізнається і про те, як поруч з вихованням в учнів патріотичних почуттів здійснюється їх фізичне виховання, озброєння необхідними знаннями і навичками з військової справи.

Автор підкреслює, що робота по військово-патріотичному вихованню може бути успішною тільки при умові повсякденного керівництва нею партійними організаціями, при поєднанні зусиль педагогічних колективів, піонерської, комсомольської організації, всієї громадськості.

У книзі досвідченого педагога, колишнього фронтовика, наведено багато фактичних матеріалів і документів, що розкривають красу і велич героїчних звершень радянських людей у роки Великої Вітчизняної війни.

Нова праця Т. М. Шашла — заклик до творчого оволодіння набутим досвідом у справі військово-патріотичного виховання, до нових пошуків у вихованні радянської молоді. Учителі шкіл з вдячністю прийняли книгу на своє озброєння.

І. РУДЕНКО,
директор Боярської СШ № 1.

ГУМОР

«ЖОДНОГО ДНЯ БЕЗ РЕКОРДУ»

вирішили студенти гуртожитку. Тепер щоденно по три години вони проводитимуть біля телевізора «Рекорд».

ЛЕКЦІЇ ДУЖЕ ПОТРІБНІ

Це ствердив студент С. Мимоходов, який на питання викладача «Куди ви? Зараз же лекція!», відповів: «Дуже потрібні мені ваші лекції».

РІДКІСНЕ ЯВИЩЕ

мали змогу спостерігати студенти четвертого курсу: в інститутському корпусі заблукав і потрапив на лекцію їх однокашник М. Гультіпаченко. Студенти нагодували потерпілого в буфеті і випустили на волю.

Редактор В. СОКУР.

«За педагогические кадры» — орган ректората, парткома, комитета ЛКСМУ, месткома и профкома Киевского государственного педагогического института им. А. М. Горького. Адреса редакції: м. Київ, бульвар Шевченка, 22/24, кім. 110. Тел. Б-1-90-46. дод. 43.

Тираж 1000. Друкарня видавництва «Київська правда», вул. Леніна, 19. Зам. 3945.